

دریای پرگوهر

محمد رضا حشمتی

امروزه در جامعه‌ی ما صحبت از داشتن نگاه مثبت به وقایع و حوادث زیاد مطرح است. مثبت‌اندیشی یعنی سعی کنیم، با سوءظن یا مسائل برخورد نکنیم. در مباحث مهارت‌های زندگی، مخصوصاً در بحث ارتباط‌های اجتماعی، به این قسمت زیاد تأکید می‌شود. مدرسه پس از خانواده، مهم‌ترین محل زندگی دانش‌آموزان است. در مدرسه، دانش‌آموزان می‌توانند انواع مهارت‌های اجتماعی را یاد بگیرند و تمرین کنند. مدرسه‌ی زندگی یعنی مدرسه‌ای که مسیر طبیعی زندگی در آن جاری و ساری است و معلمان محترم، راهنمایان این مسیر هستند که با هدایت درست، رشد و بالندگی آینده‌سازان این سرزمین را ممکن می‌سازند.

روزی یکی از همکاران معلم، درباره‌ی مثبت‌اندیشی از من سؤال کرد و خواست تا در این زمینه کتابی به او معرفی کنم. گفتم: «صحیفه‌ی سجادیه». تعجب کرد و گمان برد که شوخی می‌کنم.

دعای بیست‌وششم صحیفه، درباره‌ی همسایگان و دوستان است. آن‌جا که امام سجاده (ع) می‌فرماید: «وَاسْتَعْمِلْ حُسْنَ الظَّنِّ فِي كَافَّةِهِمْ» (نسبت به همه‌ی آنان نیک‌گمان باشم). فکر می‌کنم این جمله همان مفهوم مثبت‌اندیشی است. اگر این دعا را خوب بخوانیم، متوجه عمق آن می‌شویم و اگر تمام فرازهایش را در ارتباط با اطرافیان، مخصوصاً دانش‌آموزان، چراغ راه خود قرار دهیم، زندگی آرام‌همراه با لذت و اعتماد درستی نسبت به یکدیگر خواهیم داشت.

همکاران محترم! شاید برای ما پیدا کردن روایات تربیتی و اخلاقی در بین کتاب‌های حدیث مشکل باشد. اما کتاب گران‌قدر صحیفه‌ی سجادیه مجموعه‌ای است از دعاهایی که مسائل عالی تربیتی را در سه قلمرو فرد، خانواده و اجتماع در بردارند. در حقیقت، این کتاب تمام واقعیات زندگی برای ساختن جامعه‌ای صد در صد سالم را به صورت دعا بیان کرده است. گزاف نیست اگر بگوییم که این کتاب - صحیفه‌ی سجادیه - باید مانند کتاب درسی، توسط استادان متخصص، به ما معلمان ارائه شود. حال که چنین نشده است، خودمان با این دریای پرگوهر زندگی آشنا شویم، و از دعاهای نورانی آن برای زندگی، نکات ارزشمند و کاربردی‌اش را استخراج و به آن‌ها عمل کنیم.

